

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 14P/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421201423
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jankola
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1421201423.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava IV vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: I. trvale bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - C. zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Zoltán Sťahula, s.r.o., so sídlom Dunajská 6, 811 08 Bratislava, IČO: 50 686 861 a otec - U. zastúpený: JUDr. Lucia Danišovičová, advokátka, so sídlom Drieňová 1/D, 821 01 Bratislava, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia takto

rozhodol:

I. Súd nariaďuje neodkladné opatrenie nasledovného znenia:

Súd nahrádza súhlas otca, U. so zápisom do 5. ročníka Základnej školy M. pre školský rok 2021/2022 pre maloletého I..

II. Sťažnosť otca proti uzneseniu č.k.14P/21/2021-76 zo dňa 02.06.2021 sa z a m i e t a.

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka návrhom doručeným súdu dňa 28.05.2021 žiadala o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd vyslovil za otca súhlas na zápis maloletého I. do 5. ročníka Základnej školy M. v školskom roku 2021/2022.

2. V návrhu matka uviedla, že manželstvo rodičov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 15P/286/2012-251 zo dňa 14.05.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/374/2014 zo dňa 14.04.2015, ktorým boli tiež maloleté deti B. zverené do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Rodičia realizovali striedavú osobnú starostlivosť o deti, ktorá bola v realite sprevádzaná viacerými problémami. Tento stav vyvrcholil tým, že si otec vyzdvihol deti zo škôlky dňa 06.04.2017 a matke ich už neodovzdal. V nedeľu 16.04.2017, kedy bola už po niekoľkýkrát pri bydlisku otca, maloletý R. ušiel cez plot za ňou, ale maloletého I. už otec za ňou nepustil. Od 16.04.2017 otec neumožňuje matke ani bratovi R. akýmkoľvek spôsobom komunikovať a stretávať sa s maloletým I.. Od uvedeného dňa sa videla matka s maloletým I. iba sporadicky (v zásade len niekoľkokrát), a aj to iba v prípade, že ho videla na záhrade u otca, prípadne na krúžku, kam maloletý chodieval. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/100/2017- 152 zo dňa 19.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/360/2017-220 zo dňa 04.08.2017, bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým boli maloleté deti R. a I. dočasne zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bol určený rozsah styku s maloletými deťmi. Dňa 21.10.2019 bolo rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P/265/2017 - 759, rozhodnuté o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností s tým, že obidve maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky. Otec sa proti rozsudku vo veci samej odvolal a aktuálne sa spis nachádza na Krajskom súde v Bratislave, kde je konanie vedené pod spis. zn. 20Cop/71/2020. Na Okresnom súde Bratislava IV je v súčasnosti

vedené aj konanie o výkon nariadeného neodkladného opatrenia pod sp. zn. 39Em/3/2018, kde sa zatiaľ neúspešne realizovalo odňatie maloletého I. zo starostlivosti otca. Obidve maloleté deti sú k dnešnému dňu zapísané na povinnú školskú dochádzku v Základnej škole O.. Už pri zápise maloletých detí do 1. ročníka Základnej školy sa rodičom maloletých detí nepodarilo dospieť k vzájomnej dohode, čo vyústilo do vydania neodkladného opatrenia, ktorým bol nahradený súhlas otca so zápisom maloletých detí práve do základnej školy v U.. Maloletý I., ktorý sa aktuálne nachádza vo fakтической starostlivosti otca, si k dnešnému dňu neplní povinnú školskú dochádzku na Základnej škole v U. a matka, kolízny opatrovník a ani súdy konajúce vo veciach maloletých detí nemajú od otca informáciu, kde si má podľa neho plniť školskú dochádzku, resp. kde ho majú podľa neho preskúšavať. Voči otcovi maloletého je vedené aj trestné konanie vo veci ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa ust. § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, v ktorom bol vydaný trestný rozkaz, avšak konanie nie je právoplatne skončené. Napriek tomu otec stále nezabezpečuje účasť maloletého I. na vyučovaní v základnej škole v U.. Nakoľko Základná škola v U. poskytuje vzdelávanie len pre ročníky 1.-4., Okresný úrad Bratislava, odbor školstva, vydal dňa 16.04.2021 Rozhodnutie o určení spoločného školského obvodu č. OU-BA-OS1-2021/046175 (ďalej len „rozhodnutie OU BA“), na základe ktorého pre žiakov 5. ročníka plnenia povinnej školskej dochádzky s trvalým pobytom v obci P. a v obci U. v školskom roku 2021/2022 určil územie obce P. a územie obce U. za spoločný školský obvod Základnej školy, XXX XX P. XXX. Matka maloletých detí s R. aktuálne fakticky zmenila svoje bydlisko do F., v dôsledku čoho prehlásila sebe aj obidvom maloletým deťom trvalý pobyt. V zmysle školského zákona sa pre maloleté deti stala spádovou školou Základná škola v F.. V súvislosti s touto skutočnosťou maloleté deti nespádajú v zmysle vyššie citovaného rozhodnutia OU BA do spoločného školského obvodu Základnej školy v P. Napriek tomu, že spádovou školou sa pre maloleté deti stala Základná škola M. vedenie školského zariadenia vyžaduje od matky podpísanú žiadosť obidvoma rodičmi, prípadne nahradenie súhlasu otca súdom. Na základe toho matka maloletých detí oslovila otca so žiadosťou o zapísanie (prestúpenie) maloletých detí do základnej školy v F., pričom túto žiadosť mu odôvodnila a vysvetlila mu vhodnosť ich zápisu práve v danom školskom zariadení. Otec matke reagoval až 13 dní po termíne s tým, že síce súhlasí so zapísaním R., avšak so zapísaním I. nesúhlasí. Nesúhlas s prestupom I. odôvodnil tým, že maloletého má záujem zapísať do školy v U., kde sú ústretovejší k individuálnemu vzdelávaniu a požiadal recipročne matku o vyslovenie súhlasu. S tým matka jednoznačne nesúhlasí, pričom svoje dôvody obširne otcovi vysvetlila. U maloletého I. nikdy neexistoval a ani neexistuje objektívny a relevantný dôvod na jeho údajné individuálne štúdium, ktoré podľa tvrdení otca v súčasnosti prebieha (bez vedomosti kohokoľvek akým spôsobom prebieha a kto maloletého preskúšava) a matka s takouto formou vzdelávania nikdy ani nesúhlasila. Je presvedčená, že záujem maloletého bude najlepšie naplnený plnením školskej dochádzky prezenčne v školskom zariadení, kde bude mať možnosť plnohodnotne sa rozvíjať, začleniť sa do kolektívu rovesníkov a nadobudnúť s tým súvisiace skúsenosti a zručnosti. Jediným skutočným dôvodom otca, pre ktorý nesúhlasí so zápisom (prestúpením) maloletého I. do základnej školy v F., je fakt, že by mu nemuseli vyhovieť s individuálnym študijným plánom a matka s maloletým R. by mali po 4 rokoch možnosť I. niekde pravidelne stretnúť, niekde sa s ním porozprávať a dokázať mu klamivosť tvrdení otca, ktoré mu za posledné roky prezentuje a utvrdzuje ho v nich. Otec nakoniec síce prihlášku pre maloletého R. podpísal priamo u riaditeľky základnej školy v F., avšak prihlášku pre maloletého I. nepodpísal. Maloletý I. sa tak môže dostať do situácie, kedy si pre absenciu súhlasu otca nebude mať kde plniť školskú dochádzku. Vzhľadom na záujem viacerých rodičov o zápis detí z U. práve do základnej školy v F., existuje reálna možnosť, že v dôsledku neskoro podanej žiadosti neprijmú maloletého I. z kapacitných dôvodov, a to napriek prednosti z dôvodu trvalého pobytu. V prípade nedostatku kapacít v základnej škole v F. bude nútená riešiť prihlásenie I. do inej školy, čo však nepovažuje za vhodné riešenie. Maloletý I. nie je v dôsledku konania otca navyknutý na prezenčnú formu štúdia a ak po 4 rokoch bude umožnené fakticky začať navštevovať školské zariadenie, môže byť pre neho náročnejšie sa začleniť do nového kolektívu. Fungovanie obidvoch maloletých detí na jednej škole by malo pozitívny vplyv na maloletého Filipa, ktorý by mal vo svojom bratovi Adamovi oporu a pomoc v rôznych situáciách. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že aktuálne pretrvávajúce vzťahy a komunikácia medzi rodičmi nefunguje, je medzi nimi vážne narušená dôvera najmä z dôvodu, že otec maloletých detí dlhodobo bráni I. v kontakte s matkou a bratom R., pričom neposkytuje ani základné informácie o maloletom I., čo vedie k znemožneniu akejkoľvek dohody o podstatných veciach súvisiacich s maloletými deťmi. Napriek tomu, že matka mala evidentnú snahu vyriešiť situáciu maloletých detí tak, aby maloleté deti mali zabezpečené adekvátne vzdelanie s dobrou dostupnosťou a zároveň, aby ich prechod do inej školy čo najmenej zasiahol do ich denného režimu, rodičia boli schopní dohodnúť sa len vo vzťahu k R., ktorého zapísali na Základnú školu v F.. Vo vzťahu k maloletému I. dohoda s prihladením na postoj otca zjavne nebude možná. Bezodkladnosť úpravy pomerov, a teda nahradenia súhlasu otca spočíva najmä v tom, že pokiaľ nebude

podaná kompletná prihláška (s podpisom otca, resp. s rozhodnutím súdu) na Základnú školu M., maloletý I. nebude prijatý do žiadnej základnej školy a nebude mať možnosť plniť si základnú povinnú školskú dochádzku.

3. Otec vo vyjadrení doručenom súdu dňa 09.06.2021 k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že s ním nesúhlasí. Maloletý I. má zabezpečené miesto plnenia povinnej školskej dochádzky a nie je žiaden dôvod pre jeho prestup do inej Základnej školy. Tvrdenia matky uvedené v návrhu považuje za nepravdivé a zavádzajúce. Tvrdenie matky, že by boli maloleté deti zapísané do Základnej školy v U. je podľa otca nepravdivé. Tvrdenie matky, že si maloletý I. neplní povinnú školskú dochádzku v Základnej škole v U. je pravdivé, avšak zo strany matky je prezentované nekorektne. Vzhľadom k absolútne nespochybniteľnému právu maloletého I. na vzdelávanie, prihlásil otec v októbri roku 2017 maloletého I. do základnej školy, v ktorej mu následne bolo povolené aj individuálne vzdelávanie. Je pravdou, že matka nemá vedomosť, do ktorej základnej školy je maloletý I. prihlásený, matka však už nevedela, že dôvodom pre ktorý tomu tak je, je jej snaha zmať vzdelávanie maloletého I. v akýchkoľvek ďalších zariadeniach okrem Základnej školy v U.; vo svojom návrhu nevedela ani to, že jej nátlak na vedúcich pedagogických pracovníkov podpornej skupiny pre individuálne vzdelávanie detí bol tak veľký, že bol z ich strany otec požadovaný, aby maloletého I. do kolektívu individuálne vzdelávaných detí už nevodil. Obdobne matka svojim zasahovaním u riaditeľky ZUŠ vynútila ukončenie I. výuky hry na klasickú gitaru, v dôsledku čoho musí maloletý I. pokračovať platenou výučbou u súkromného učiteľa. Ak sa matka rozhodla prihlásiť do Základnej školy v F. maloletého R., ktorý je štyri roky v jej osobnej starostlivosti, ktorému neumožňuje žiaden styk s otcom a ktorého vo vzťahu k otcovi nevedie pozitívne, toto jej rozhodnutie otec akceptuje. Pokiaľ ide o maloletého I., jeho výučba je zabezpečená aj naďalej, a to bez akéhokoľvek súvisu s organizáciou vzdelávania v Základnej škole v U.. Prípadné rozhodnutie o prijatí maloletého I. do Základnej školy v F. považuje otec za nadbytočné, keďže prijatie maloletého I. do Základnej školy v F. nie je zároveň vyjadrením povinnosti túto Základnú školu aj navštevovať. Maloletý I. sa od prvého ročníka základnej školy nepretržite vzdeláva vo forme individuálneho vzdelávania, na tento spôsob je navyknutý a aj forma mu plne vyhovuje, keďže je schopná zohľadniť jeho potreby bez zohľadňovania tempa výučby ostatných žiakov, čo mu poskytuje väčší časový priestor na rozvoj jeho schopností a zručností v tých oblastiach, ktoré nie sú pokryté štandardným učebným plánom. Maloletý I. má tak podľa otca priestor venovať zvýšenú pozornosť tým témam, ktoré ho zaujímajú. Základná škola v F. nie je školou, ktorá by bola technicky, kapacitne a aj personálne vybavená na poskytovanie individuálneho vzdelávania, resp. na poskytovanie podpory rodičom, ktorí zabezpečujú vzdelávanie svojich detí individuálnou formou. Je v záujme maloletého I., aby pokračoval práve v tej základnej škole, ktorá má dlhoročné skúsenosti s takouto formou a ktorá je tak schopná reagovať na individualitu každého svojho žiaka poskytovaním primeranej pedagogickej, organizačnej a materiálnej podpory rodičom pri výučbe. Vzhľadom na uvedené, neexistuje žiadna potreba neodkladnej úpravy pomerov. Tvrdenie matky vo vzťahu k bezodkladnosti úpravy pomerov, že maloletý I. nebude prijatý do žiadnej základnej školy a nebude mať možnosť si plniť povinnú školskú dochádzku, je vykonštruované. Maloletý I. je od septembra 2017 riadne prijatý do základnej školy, plní a vždy si aj plnil povinnú školskú dochádzku, a to aj napriek tomu, že nenavštevoval Základnú školu v U., čo nakoniec sama matka vo svojom návrhu uvádza. Zmena trvalého pobytu matky, prípadne aj zmena trvalého pobytu maloletého I. na základe jednostranného rozhodnutia matky, o ktorom sa otec dozvedel až z tohto návrhu, nezakladá žiaden dôvod na zmenu miesta plnenia povinnej školskej dochádzky. Samotná skutočnosť, že po zmene trvalého pobytu H. do F., dochádza k zmene spádovej školy maloletého, nemá vo vzťahu k pokračovaniu vo vzdelávaní na pôvodnej základnej škole maloletého I. žiadnu relevanciu. Vzhľadom na uvedené otec žiadal, aby súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. Kolízny opatrovník sa k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia nevyjadril.

5. Otec dňa 09.06.2021 doručil súdu sťažnosť proti uzneseniu č.k. 14P/21/2021-76 zo dňa 02.06.2021 o ustanovení kolízneho opatrovníka, kde uviedol že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave (ďalej aj "ÚPSVaR"), ktorý ako procesný opatrovník maloletého zastupuje v poručenských konaniach týkajúcich sa maloletých detí opakovane, koná tendenčne, neobjektívne, zaujato a v jeho neprospech. Jednou z posledných udalostí, pri ktorej Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nedbal na záujem maloletého dieťaťa, bolo vyjadrenie zástupcu kolízneho opatrovníka na pojednávaní v právnej veci o výkon rozhodnutia vedenej pod sp.zn. 39Em/3/2018 na pojednávaní dňa 24.02.2021, kde na otázku, či by maloletý I. zvládol radikálnu zmenu rodinného prostredia po jeho odňatí otcovi matke, ako sa bude cítiť, či mu niečo nehrozí (za situácie, že 4 roky je v nepretržitej faktickej starostlivosti otca),

kolízna opatrovníčka uviedla, že nevie a že výkon rozhodnutia realizuje súd. Súčasne však navrhla, aby súd aj tak pristúpil k výkonu rozhodnutia. Primárnou úlohou opatrovníka je hájiť záujmy maloletého dieťaťa; ak ich opatrovník nevie z dôvodu skutkového stavu stotožniť, nemôže bez ďalšieho navrhovať jediné, navyše tak radikálne, riešenie. Takýto postup je skôr prejavom ľahostajnosti k záujmom dieťaťa a priamym ohrozením jeho práv. Otec navrhol, aby súd za procesného opatrovníka v tomto konaní ustanovil G. ktorý sa považuje za blízku osobu maloletého I.. Medzi ním a maloletým I. sa vyvinul vzťah dôvery, pričom T. má za to, že je schopný pristupovať objektívne, odlíšiť záujem maloletého I. od záujmu otca a zastupovať záujmy dieťaťa. G. s ustanovením do funkcie procesného opatrovníka v tomto konaní súhlasí. Vzhľadom na uvedené otec navrhol, aby súd rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka o ustanovení opatrovníka zo dňa 02.06.2021 zrušil a ustanovil maloletému I. za kolízneho opatrovníka G..

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení doručenom súdu dňa 18.06.2021 k sťažnosti otca uviedol, že ako právnická osoba ustanovená súdom vystupuje a koná v záujme maloletého. Osobu navrhovaného opatrovníka pána G. nepozná, pričom doposiaľ nebol nikde uvádzaný ako blízka osoba maloletého I.. Vzhľadom na to, že ide o osobu, ktorá žije v jednom dome s otcom dieťaťa, jeho objektivitu v danom prípade kolízny opatrovník spochybnil. Na základe uvedených skutočností nevidí dôvod na zmenu opatrovníka ustanoveného v konaní maloletému I..

7. Otec vo vyjadrení doručenom súdu dňa 25.06.2021 k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že ÚPSVaR Bratislava vo viacerých konaniach, v ktorých bol ustanovený ako kolízny opatrovník maloletého I. dlhodobo systematicky poškodzuje otca tým, že vedome zavádza súd aj vyšetrovateľa Policajného zboru preukázateľne nepravdivými výroky namierenými proti nemu, napadnuté konanie odmieta napraviť a naďalej v ňom pokračuje. Dňa 15.12.2018 podal sťažnosť na pracovníčku ÚPSVaR Bratislava, ktorá pri výkone funkcie kolízneho opatrovníka úmyselne zavádzala súd aj vyšetrovatelku Policajného zboru SR nepravdivými výroky namierenými proti nemu. Uvedené skutočnosti preukázal listinnými dôkazmi a zvukovým záznamom vyhotoveným s vedomím menovanej. Sekcia kontroly MPSVaR SR sa predmetom jeho sťažnosti a žiadosťou o vykonanie kontroly odmietla zaoberať a vec postúpila na ÚPSVaR. Rovnako ÚPSVaR sa predmetom jeho sťažnosti odmietlo zaoberať, hoci pravosť predložených dôkazov a ich rozpor s výroky kolízneho opatrovníka nepopiera. K správnosti napadnutého konania sa však nevyjadruje a v odpovedi uvádza len svoje dohady a konštrukcie, ktoré s vlastným predmetom sťažnosti nesúvisia. Z uvedeného nemožno vyvodiť iný záver ako ten, že nadriadení na ÚPSVaR aj MPSVaR preukázateľne nepravdivé výroky kolízneho opatrovníka akceptujú a kryjú, no zároveň sa odmietajú vyjadriť k správnosti napadnutého konania, aby so svojim stanoviskom k nemu konaniu nemohli byť konfrontovaní. Ďalším dôkazom o zaujatosti ÚPSVaR a úmyselnom a systematickom poškodzovaní otca je angažovanie mediátora, ktorý na objednávku ÚPSVaR vypracoval správu z mediácie, v ktorej neoprávnene a nepravdivo uvádza vymyslené výroky, čím sa dopustil porušenia povinnosti vykonávať činnosť nezávisle a nestranne, ako aj povinnosti zachovávať mlčanlivosť. K tomuto záveru dospelo aj MS SR ako orgán dohľadu. Z obsahu tejto správy je už na prvý pohľad zrejmý úmysel poškodiť otca a porušenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť, o ktorej musela vedieť aj U. nakoľko je táto povinnosť uložená mediátorovi aj rámcovou zmluvou, na základe ktorej ho ÚPSVaR angažoval. Kolízny opatrovník túto správu aj napriek tomu (resp. práve preto) účelovo založil do súdneho spisu v konaní o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, hoci na to nemal právo ani dôvod, nakoľko mediácia nie je súčasťou súdneho konania. Vzhľadom na uvedené preto nemôže byť pravdivý ani výrok z vyjadrenia ÚPSVaR, že by vystupoval a konal v záujme maloletého. Ďalšie výroky v predmetnom vyjadrení ÚPSVaR k osobe navrhnutého opatrovníka sú irelevantné, nakoľko o ňom autorka nemá žiadne vedomosti.

8. Matka vo vyjadrení doručenom súdu dňa 25.06.2021 k sťažnosti otca uviedla, že nesúhlasí s ustanovením G. za kolízneho opatrovníka maloletému I.. Objektívnosť pána P. je spochybnená už len skutočnosťou, že u otca maloletého je v nájme, pričom táto skutočnosť má potenciál nepriamo ovplyvniť závery pána P. pri vyhodnocovaní záujmu maloletého I.. Navyše, pán P. je podľa matky osobou blízkou otcovi maloletého, čo nepriamo potvrdzuje aj skutočnosť, že otec s ním preberá otázky týkajúce sa prebiehajúcich konaní, ktoré možno vo všeobecnosti hodnotiť ako veľmi súkromné a chůlostivé. Aj fakt, že pán P. má o súvisiacich konaniach vo veciach maloletých detí B. len subjektívne a selektované informácie zo strany otca, prípadne maloletého I., ktorý je pod výrazným vplyvom otca, vedie k oprávneným pochybnostiam o schopnosti pána Prochádzku posúdiť prejednávajúcu vec nestranne a objektívne, len s prihliadnutím na najlepší záujem maloletého. Zároveň matka dala do pozornosti súdu, že otcom navrhovaný pán P. bol prítomný pri realizácii výkonu rozhodnutia a odňatia maloletého I. zo starostlivosti otca tunajším súdom, tento priebeh si v krátkom rozsahu aj natančal a následne ho poskytol

otcovi, ktorý ho zverejnil na internete s označením, že išlo o pokus o štátny únos. Správanie pána P. pri tejto udalosti matka vnímala ako arogantné, bez rešpektu k okolnostiam a bolo z neho možné vyčítať aj jeho vnútorné presvedčenie o realizácii odňatia. Matka považuje ustanovenie ÚPSVaR za kolízneho opatrovníka za správne najmä z dôvodu, že v prípade ÚPSVaR bude mať súd a strany záruku, že bude k veci pristupovať nestranné, objektívne a výlučne v záujme maloletého I.. Vzhľadom na uvedené matka navrhla, aby súd sťažnosť otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 2.6.2021, č.k. 14P/21/2021- 76 ako nedôvodnú zamietol.

9. Podľa § 239 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

10. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 250 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 329 ods. 1, prvá veta CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Po oboznámení sa s návrhom matky a vyjadreniami účastníkov konania dospel súd k záveru, že je daná bezodkladná potreba dočasnej úpravy pomerov v rodine. Súd po dôslednom zvážení skutkových okolností vyplývajúcich z obsahu spisu dospel k záveru, že v danom prípade, kedy maloletého neprijmú do spádovej školy bez nahradenia súhlasu otca, je nariadenie neodkladného opatrenia vo veci potrebné. Otec síce tvrdí, že maloletému zabezpečil povinnú školskú dochádzku na inej škole, avšak maloletý I. je zverený do osobnej starostlivosti matky a matka súhlas otcovi so zápisom maloletého do inej ako spádovej školy, ktorá sa nachádza v mieste trvalého pobytu matky a maloletého, nedala. Proti otcovi je vedené v tejto veci aj trestné konanie vo veci ohrozenia mravnej výchovy mládeže, nakoľko sa dlhodobo s maloletým, čo sa týka plnenia jeho školskej dochádzky, zatajuje a samovoľne, bez právneho dôvodu, rozhoduje o vhodnosti individuálneho štúdia pre maloletého I.. Súd mal za preukázané, že zápis maloletého do Základnej školy M. je v najlepšom záujme maloletého, čo otec podporil napokon nepriamo aj tým, že udelil súhlas so zápisom jeho brata R., dvojčičky, na tú istú školu.

17. Čo sa týka návrhu otca na zrušenie predmetného uznesenia, ktorým súd ustanovil maloletému za kolízneho opatrovníka UPSVaR Bratislava a návrhu na zmenu kolízneho opatrovníka, súd tento návrh zamietol, a to z dôvodu možnej kolízie záujmov rodinného známeho jedného z rodičov s maloletým dieťaťom. Maloletému dieťaťu je v konaní ustanovený kolízny opatrovník - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ktorý je vo vzťahu k rodičom v neutrálnom pomere a je na toto zastupovanie preto vhodnejší. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava je oboznámený aj so skutočnosťami, ktoré vyplývajú z iných súdnych konaní, ktoré aktuálne vo veciach maloletých detí Hároníkových na Okresnom súde Bratislava IV prebiehajú, a teda situáciu vie posúdiť komplexne s prihliadnutím na predložené dôkazy zo strán oboch rodičov a v najlepšom záujme maloletého.

18. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku II. nie je možné podať odvolanie.

Proti tomuto uzneseniu v časti výrokov I. a III. možno podať odvolanie na Okresnom súde Bratislava IV do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 127 C.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) a náležitosti odvolania podľa § 363 C.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 C.s.p.):

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 1 a 2 C.m.p.).